

[Ib Thyregod.]

kan diskutere, om det ikke er en kort periode, der her er tale om; men på den anden side anser vi det for vigtigt, at man følger det arbejde, som sker inden for narkotikaområdet, ret nøje og ser, hvilke virkninger loven får på de forskellige områder, og så tager spørgsmålet op igen.

Må jeg i denne forbindelse nævne, at det også i udvalget har været henstillet, at udvalget skal blive siddende folketingssamlingen ud, således at man også i tiden indtil det nye folketingsårs begyndelse kan modtage oplysninger fra ministerierne vedrørende de foranstaltninger, som på forskellig måde er gennemført, og som er under gennemførelse, således som ministeren tidligere har redegjort for her i folketinget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de 2 lovforslag.

Else-Merete Ross: Da der både i folketinget og blandt de sagkyndige hersker stor usikkerhed med hensyn til hele problemkredsen omkring stofmisbrug, er vi glade over, at ministeren er gået ind for det radikale forslag ved første behandling om at tage § 191 i borgerlig straffelov op til revision allerede i folketingsåret 1970-71.

Da § 191 imidlertid har så nær tilknytning til loven om euforiserende stoffer, at der faktisk er tale om et samlet lov- og problemkompleks, der bør behandles som en enhed, er vi meget tilfreds med, at det nu bliver muligt, at denne lov kommer til revision samtidig med den anden.

Da udvalget betragter disse 2 lovforslag som led i den række af foranstaltninger, som de 5 ministre redegjorde for i forbindelse med den store narkotikadebat her i tinget, har vi i betænkningen henstillet, at udvalget bliver bestående indtil samlingens slutning, så at det kan følge ministernes foranstaltninger og få oplysninger om dem, inden de iværksættes. Selv om denne henstilling imødekommes, er vi nu så langt henne i folketingssamlingen, at det kun vil være af begrænset betydning. Jeg

håber derfor, at det gennem en folketingsbeslutning næste år vil blive muligt at lade udvalget fortsætte, så de foranstaltninger, ministerierne vil foretage, kan drøftes i udvalget.

Måske er det muligt for nogle af de 5 ministre allerede i dag at sige noget om, hvilke af de foranstaltninger, de omtalte i deres redegørelser, der allerede er sat i gang eller snarest vil blive sat i gang. Det vil sandsynligvis være for tidligt at spørge, om der kan ses noget resultat af de foretagne foranstaltninger.

Undervisningsministeren nævnedes i sin redegørelse, at der vil blive uddannet en række nøglepersoner på 1 uges kurser, som derefter skulle uddanne andre pædagoger på 2 dages kurser. Dette kursusprogram skulle kunne gennemføres på 2-2½ måned. Hvornår skal disse kurser finde sted?

Jeg forstod af redegørelsen, at ministeren lagde vægt på, at disse kurser skulle søge at gøre oplysningen ensartet i den henseende, at der ikke opstod modstridende opfattelser mellem de forskellige niveauer og trin, som oplysningen rettes imod.

Jeg efterlyste en målsætning for den kommende undervisning og oplysning. Ministeren svarede, at målsætningen allerede var klargjort gennem debatten, nemlig at undervisningen skulle være solid og reel, ikke moraliserende, ikke fordømmende og ikke præget af skrækpropaganda, se Folketings-tidende 1968-69, sp. 3144. Var det ikke muligt, at udvalget kunne få kendskab til, hvordan undervisningsministeriets konsulent i praksis har tænkt sig at realisere denne målsætning? Findes der ikke materiale, som udvalget kunne få tilsendt?

Noget af det bedste, jeg har læst, er et ganske vist ret kort kapitel om stimulanser, rusgifte og narkotika i den lille røde bog for skoleelever, som hr. Tastesen omtalte, og jeg vil gerne bringe et citat; der står:

„Husk. Hvis nogen tilbyder dig piller, sprøjter eller hashtyper, som du ikke kender, så har du din frihed til at tage imod tilbuddet. Hvis du tager imod tilbuddet,